

Vrouwenorganisaties in de Verenigde Naties

De RoSa-factsheets maken u wegwijs in het gelijke kansenlandschap in Vlaanderen. Telkens wordt er op een bepaald terrein nagegaan wat de situatie is. Zowel bredere thema's als meer specifieke krijgen aandacht, naargelang de relevantie en/of beschikbaarheid van informatie en het voorhanden zijn van cijfermateriaal. Bedoeling is niet zozeer volledigheid te bieden maar wel op een overzichtelijke en toegankelijke manier de positie van de vrouw in Vlaanderen te schetsen. RoSa is sinds 1978 in Vlaanderen hét adres voor informatie en documentatie over gelijke kansen, emancipatie en vrouwenstudies in binnen- en buitenland.

Nr. 48 • sep 2006

De laatste eeuw leven we in een sterk geglobaliseerde wereld. Internationale gebeurtenissen en tendensen drukken steeds meer hun stempel op lokale levens. Ook binnen de vrouwenbeweging groeide in de afgelopen eeuw het besef dat mondiale gebeurtenissen vaak lokale gevolgen hebben en dat lokale omstandigheden vaak onderdeel van een mondiale geschiedenis zijn. Een internationale vrouwenstrijd kon dan ook niet uitblijven. In de organisatie van een internationale vrouwenbeweging speelde de VN een cruciale rol.

*De strijd voor gendergelijkheid stond bij de oprichting van de VN¹ in 1945 nog in de kinderschoenen. Van de 51 oorspronkelijke leden waren er 30 landen met stemrecht voor vrouwen. De VN zou van bij zijn oprichting erg belangrijk worden voor vrouwenrechten. Het **Handvest van de Verenigde Naties** is het eerste internationale instrument dat in specifieke termen gewag maakt van gelijke rechten voor man en vrouw. Het verwoordt de vastbeslotenheid van de volken van de Verenigde Naties om "opnieuw ons vertrouwen te bevestigen in de fundamentele rechten van de mens, in de waardigheid en de waarde van de menselijke persoon en in gelijke rechten voor mannen en vrouwen". Dit principe wordt verder uitgewerkt in de **Universele verklaring** die stelt dat "alle mensen vrij geboren zijn, gelijk in waardigheid en rechten" en dat "iedereen recht heeft op alle (hierin) vervatte rechten en vrijheden zonder enig onderscheid, dus ook zonder onderscheid van sekse".*

Werken aan vrouwenrechten binnen de VN

Binnen de VN werken drie organen exclusief aan gender en vrouwenrechten: DAW, INSTRAW en UNIFEM. Twee commissies waken over de problematiek: CSW en CEDAW. Tenslotte is er nog een speciale adviesraad rond gender, OSAGI, en een VN-gendernetwerk,

¹ Om een volledig maar toegankelijk overzicht te krijgen van werking, structuur en geschiedenis van de VN in het algemeen, surf je naar de Belgische voorlichtingssite van de VN: <http://www.runic-europe.org/nederlands/indexned.htm> Daar vind je ook een handig organogram van de VN.

IANWGE. Deze laatste richtten een gespecialiseerd informatiepunt rond gender op die hier het vermelden waard is: Womenwatch.

Het oprichten van VN-organen die rond vrouwen werken gebeurde grosso modo in 3 fasen, sterk verbonden met de wereldvrouwenconferenties: DAW en CSW ontstonden bij de oprichting van de VN in 1945; CEDAW, INSTRAW en UNIFEM in de nasleep van het VN-decennium van de vrouw (1975-1985) en de Mexico-conferentie; OSAGI en het IANWGE kwamen er dankzij het Peking Actieplatform van 1995.

Verplichtingen tegenover VN-beslissingen

Verdragen en covenanten zijn bindend voor de landen die ze ondertekenen en ratificeren, slotdocumenten van VN-conferenties niet, die hebben enkel een morele binding. Ze zijn dwingend voor landen die ze ondertekenen, maar ratificeren is niet verplicht.

Per verdrag wordt het aantal ratificaties aangegeven dat minstens nodig is om te starten. Pas als dat aantal is bereikt, treedt het verdrag in werking. Het internationaal recht stelt dat een land verdragsverplichtingen te goeder trouw moet nakomen. Sanctionering is nagenoeg onbestaande².

De commissies.

CSW: COMMISSION ON THE STATUS OF WOMEN

Wat?

De **Commissie voor de Status van de Vrouw** is het belangrijkste orgaan voor vrouwenemancipatie binnen de VN. Het werd in 1946 opgericht in de schoot van de commissie mensenrechten, die zelf lid is van de Economische en Sociale Raad. Al gauw werd de CSW zelfstandig lid (als functionele commissie) van de economische en sociale raad (ECOSOC).

Wie?

In de commissie zijn 45 landen vertegenwoordigd. Die zetels zijn verdeeld op geografische basis. De Commissie heeft een politieke samenstelling (alle leden zijn vertegenwoordigers van hun land en treden dus niet op basis van persoonlijk gezag). België is voorlopig nog tot 2007 lid van CWS.

Wat doen ze?

De commissie moet ervoor zorgen dat mannen en vrouwen gelijke rechten krijgen. De meeste van haar bevoegdheden om dat te doen, zijn vastgelegd bij de oprichting van de CSW in 1946. Uitbreiding van die bevoegdheden kwam er na de Wereldvrouwenconferenties van 1985 en 1995.

- De CSW *adviseert* de Economische en Sociale Raad over wat kan gedaan worden om vrouwenrechten te verbeteren op politiek, economisch, burgerlijk, sociaal en onderwijskundig vlak. Ze kan ook maatregelen voorstellen om een dringend probleem in verband met vrouwenrechten op te lossen.
- CSW *stelt resoluties en verdragen op die bindend zijn* na goedkeuring door de Algemene Vergadering. Belangrijkste voorbeeld is CEDAW uit 1979 (zie verder).
- De CSW *bereidt samen met DAW de wereldvrouwenconferenties voor en ziet toe op de opvolging* van de slotdocumenten door de lidstaten.

² Meer over Internationaal recht en internationale verdragen:
http://www.unric.org/_International_Law.html

De commissie komt elk jaar samen voor tien dagen. Het secretariaat van de commissie werkt het jaar rond en is onderdeel van DAW (zie verder).

De Commissie heeft ervoor gezorgd dat de Algemene Vergadering enkele belangrijke verdragen heeft goedgekeurd. Het belangrijkste is het CEDAW of het Vrouwenverdrag uit 1979.

Binnen de VN-structuur

Commissie met verkozen leden, dus geen permanente werking
Valt onder Economische en Sociale raad (<http://www.un.org/esa/progareas/women.html>)

Meer

Op de site van CSW vind je hun ledenlijst, de verslagen van de bijeenkomsten en follow-up documenten.

<http://www.un.org/womenwatch/daw/csw/index.html>

CEDAW, CONVENTION AND COMMITTEE FOR THE ELIMINATION OF DISCRIMINATION AGAINST WOMEN

Wat?

CEDAW staat zowel voor het verdrag zelf als voor de commissie die moet toezien op de implementatie ervan.

Het verdrag

Het CEDAW wordt soms omschreven als een internationale 'Bill of Rights' voor vrouwen. De volledige titel is 'het **Verdrag inzake eliminatie van alle vormen van discriminatie van vrouwen**'. Het is het belangrijkste instrument voor de mensenrechten van de vrouw. Het Verdrag bestaat uit zes delen en 30 artikelen en bespreekt de maatregelen die staten moeten nemen om de discriminatie van vrouwen op allerlei gebieden tegen te gaan. Het omschrijft de rechten van de vrouw in de context van het universele regime van de mensenrechten en weerspiegelt de evolutie vanaf de erkenning van de wettelijke rechten van de vrouw tot en met de toepassing ervan in de praktijk.

Op 2 maart 2006 was het verdrag onderschreven door 182 landen. (zie: <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/states.htm> voor een recente stand van zaken). De volledige tekst van het verdrag vind je op <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/cedaw.htm>

Facultatief Protocol

Aan het Vrouwenverdrag is een individueel klachtenrecht gehecht in de vorm van een Facultatief Protocol. Die individuele klachtenprocedure was al in 1976 een voorstel van België, maar werd terug bovengehaald op de mensenrechtenconferentie in Wenen. Het werd na een lange strijd goedgekeurd in 1999. FP voorziet in een gerechtelijke procedure, maar moet eerst nog eens ondertekend en geratificeerd worden. Individuen krijgen het recht om klacht in te dienen bij het comité. Bovendien kan een onderzoek gestart worden naar ernstige schendingen in landen die het verdrag en het protocol ondertekend en geratificeerd hebben.

België ratificeerde het cedaw in 1981³, het Facultatief Protocol in 2003.

³ De aanstelling van Miet Smet als staatssecretaris voor maatschappelijke emancipatie in 1985 was een rechtstreeks gevolg hiervan. Gelijke Kansen werd hiermee voor het eerst een officieel beleidsdomein in België.

De commissie

CEDAW staat ook voor de commissie die moet toezien op de naleving van het Verdrag.

Wie?

De CEDAW commissie bestaat uit 23 experten die voor een termijn van 4 jaar worden verkozen door de landen die het verdrag geratificeerd hebben. Zij komen 2 maal per jaar samen om de landenrapporten te evalueren.

Wat doen ze?

De verdragstaten moeten om de vier jaar een rapport voorleggen waarin de door hen genomen maatregelen worden besproken. De commissie beoordeelt de rapporten en doet nieuwe aanbevelingen aan de landen. De commissie heeft geen bevoegdheid om te veroordelingen of sancties uit te spreken. België dient in 2006 zijn recentste rapport in.

Binnen de VN-structuur

Commissie met verkozen leden, dus geen permanente werking
Valt onder Economische en Sociale raad (<http://www.un.org/esa/progareas/women.html>)

Meer

Op de site van CEDAW vind je naast de integrale tekst van het verdrag ook de lijst van verdraglanden, de landenrapporten, de leden van de commissie en hun evaluaties, de verslagen van de bijeenkomsten, enz...

<http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

De emancipatieorganen

DAW: UN DIVISION FOR THE ADVANCEMENT OF WOMEN

Wat?

Het Department for the Advancement of Women garandeert de permanente vertegenwoordiging van vrouwen binnen VN. DAW is de administratie van Gelijke Kansen aan de VN.

Daar waar de CSW en het CEDAW commissies zijn met wisselende leden die slechts een aantal keer bijeenkomen, is het DAW een permanent opererend orgaan binnen de VN. Het is om die reden zeer invloedrijk. Het werd opgericht in 1946 samen met de CSW.

Wie?

Het DAW werkt met een vaste staf. Hun coördinaten vind je op de website van DAW: <http://www.un.org/womenwatch/daw/daw/index.html>

Wat doen ze?

Het DAW, het departement voor de promotie van de vrouw, heeft als taak de gelijkwaardige participatie van vrouwen op alle maatschappelijke gebieden te stimuleren.

DAW:

- fungeert als katalysator bij de promotie van gendergelijkheid zowel binnen de VN -instellingen als op internationaal vlak.
- doet onderzoek en formuleert beleidsaanbevelingen
- stimuleert de interactie tussen nationale regeringen en internationale beleidprocessen
- fungeert als secretariaat voor het CEDAW en bereidt de werkzaamheden van de CSW en de wereldvrouwenconferenties voor.
- Promoot en ondersteunt de gendermainstreaming binnen de verschillende beleidsniveaus

Binnen de VN-structuur

Permanent orgaan binnen de VN, met vaste staf.

Valt onder Economische en Sociale raad (<http://www.un.org/esa/progareas/women.html>)

Meer

Geschiedenis, verslagen, landeninfo, nieuws en kalender vind je op de site van DAW: <http://www.un.org/womenwatch/daw/daw/index.html>

UNIFEM: UNITED NATIONS DEVELOPMENT FUND FOR WOMEN

Wat?

UNIFEM is het Ontwikkelingsfonds van de VN voor vrouwen. Het werd opgericht in 1976 in de nasleep van de eerste vrouwenconferentie in Mexico van 1975. De fondsen komen er door vrijwillige schenkingen van overheden, bedrijven, organisaties en individuen. Naast een hoofdzetel in de VN heeft UNIFEM allerlei regionale afdelingen die aan fondsenwerving en fondsenoetoeiening doen.

Wie?

Vast orgaan binnen de VN met permanente staf. Coördinatoren van de hoofdzetel en de regionale afdelingen vind je op de site: <http://www.unifem.org/>

Wat doen ze?

UNIFEM levert financiële en technische hulp bij vernieuwende programma's en strategieën voor vrouwenempowerment en gendergelijkheid.

UNIFEM focust bij de keuze van projecten op vier strategische gebieden:

1. Verminderen van armoede bij vrouwen
2. Stopzetten van geweld tegen vrouwen
3. Tegengaan van de verspreiding van HIV/AIDS onder vrouwen en meisjes
4. Realiseren van gendergelijkheid in democratisch besturen

Binnen de VN-structuur

Het fonds werd opgericht door en valt onder de Algemene Vergadering van de VN.

Meer

Op de site van je informatie over de organisatie, regionale afdelingen en projecten en ook interessante factsheets over hun vier 'critical areas of concern'.
<http://www.unifem.org/>

INSTRAW: INTERNATIONAL RESEARCH AND TRAINING INSTITUTE FOR THE ADVANCEMENT OF WOMEN

Wat?

Het Internationaal Onderzoeks- en Opleidingsinstituut voor de Bevordering van de Vrouw (INSTRAW) werd in 1976 opgericht om op internationaal niveau onderzoek te doen en opleidingsprogramma's op te zetten. INSTRAW krijgt geen budget van de VN, maar verwerft fondsen door giften van de lidstaten en vrijwilligers.

Wie?

De raad van bestuur van INSTRAW bestaat uit afgevaardigden van 10 lidstaten. Deze lidstaten werden door ECOSOC verkozen voor een periode van 3 jaar. Zij komen 1 keer per jaar samen. De dagelijkse werking wordt gerealiseerd door een vaste staf.

Wat doen ze?

INSTRAW promoot en verricht onderzoek naar gender, bevordert en ondersteunt het uitwisselen van informatie en onderzoek door het samenbrengen van verschillende actoren: VN-instellingen, overheden, academici en burgers.

Hiervoor hebben zij een aantal strategische doelen geformuleerd:

- **Toegepast onderzoek:** Onderzoek naar bestaand genderbeleid, vaststellen van hiaten in bestaand onderzoek en beleid, samenstellen van goede voorbeelden, feedback geven aan lokale, regionale en internationale overheden.
- **Informatie uitwisselen en verspreiden :** Methodes ontwikkelen voor het efficiënt beheren en doorgeven van relevante know-how aan overheden en programma's.
- Nieuwe problemen aanpakken met de opgebouwde competentie rond gender en mainstreaming

Binnen de VN-structuur

Instraw is een onafhankelijke VN-instelling die rapporteert aan ECOSOC.

Meer

Op de site vind je ondermeer hun strategisch plan 2004-2007, verslagen van de bijeenkomsten, overzicht van hun onderzoek- en opleidingsprogramma's.

www.un-instraw.org

Advies, netwerk en informatie

OSAGI: OFFICE OF THE SPECIAL ADVISER ON GENDER ISSUES AND THE ADVANCEMENT OF WOMEN

Wat?

Het bureau voor advies op het gebied van gender en vrouwen is naast het DAW het tweede permanent orgaan binnen de Economisch en Sociale Raad van de VN dat zich bezighoudt met gender en vrouwen. Het werd opgericht in 1997 als gevolg van het Peking Actie Platform.

OSAGI's missie is het promoten en versterken van de effectieve uitvoering van de Milleniumverklaring en het Peking Actie Platform.

Wie?

OSAGI heeft een vaste staf met een voorzitter, de Special Adviser on Gender Issues and the Advancement of Women. Het bestaat uit twee cellen: de Gender Mainstreaming cel en de Focal Point for women, elk met hun eigen staf. De coördinaten vind je op de site: <http://www.un.org/womenwatch/osagi/aboutosagi.htm>

Wat doen ze?

OSAGI volgt de implementatie van Peking Actieplatform op door

- het voorbereiden van beleidsadviezen voor DAW, CEDAW en CSW en ECOSOC
- gendermainstreaming van de programma's en activiteiten van intergouvernementele fora en VN-instellingen
- ontwikkelen van een intergouvernementele agenda voor *vrouwen, vrede en veiligheid* (resolutie 1325 van de veiligheidsraad, zie www.un.org/womenwatch/osagi/wps/)
- ontwikkelen van strategieën voor genderevenwicht binnen VN-instellingen
- bevorderen van samenwerking tussen de verschillende diensten

Daar waar het DAW zich concentreert op het bevorderen en promoten van gelijke kansen binnen de lidstaten, focust OSAGI zich vooral op het bevorderen en promoten van gelijke kansen binnen de VN-instellingen.

Binnen de VN-structuur

Permanent orgaan binnen de VN, met vaste staf.

Valt onder Economische en Sociale raad (<http://www.un.org/esa/progareas/women.html>)

Meer

Op de site vind je de rapporten, aanbevelingen, instrumenten, data van de verschillende cellen en aandachtspunten: Gendermainstreaming, Focal Point for Women, en Women, Peace and Security.

<http://www.un.org/womenwatch/osagi/>

IANWGE: INTER-AGENCY NETWORK ON WOMEN AND GENDER EQUALITY

Wat?

Het IANWGE is een netwerk van VN instellingen, diensten, fondsen en programma's. Alle VN-leden zijn vertegenwoordigd in het netwerk.

Wie?

De voorzitter van het IANWGE wordt aangeduid door de Secretaris Generaal van de VN en is tevens de Special Adviser on Gender Issues and the Advancement of Women. Het IANWGE bestaat uit ongeveer 60 leden uit alle afdelingen van het VN-systeem. De leden komen een keer per jaar samen. Het DAW fungeert als secretariaat.

Wat doen ze?

Het IANWGE volgt de implementatie van het Peking Actieplatform en andere gender gerelateerde aanbevelingen op *binnen* het VN-systeem.

Het IANWGE houdt toezicht op het inbrengen van een genderperspectief binnen het programmatorisch, wetgevend en uitvoerend werk van de VN.

Binnen de VN-structuur

Netwerk binnen de VN.

Meer

Een lijst van de leden, verslagen van de jaarlijkse bijeenkomsten en overzicht van de activiteiten vind je op de site:

www.un.org/womenwatch/ianwge/index.html

WOMENWATCH

Wat?

Womenwatch is het centrale informatiepunt rond gender en vrouwenrechten binnen de VN. Het project werd opgestart in 1997 als gevolg van het Peking Actie Platform.

Wie?

Womenwatch werd opgericht door de 3 VN-instellingen rond gender: DAW, UNIFEM en INSTRAW en wordt gecoördineerd door het IANWGE. Supervisie gebeurt door een commissie van, die jaarlijks bijeenkomt en samengesteld is vrijwilligers onder gendermedewerkers van de VN-instellingen

Wat doen ze?

WomenWatch geeft toegang tot alle websites en hulpmiddelen van de VN rond gender gelijkheid en empowerment van vrouwen. De site fungeert als portaal voor alle instellingen, aanspreekpunten, commissies, programma's en organisaties binnen de VN die rond gender werken.

Binnen de VN-structuur

Project van de VN, buitenorganigram

Meer

Alle informatie rond vrouwen en gender binnen de VN vind je op www.un.org/womenwatch

Naast nieuws en informatie vind je er ook een heel handige "directory of UN resources" voor gender.

Aandacht voor vrouwen binnen andere VN-organen

Mede dankzij een doorgedreven gendermainstreamingbeleid hebben heel wat VN-organisaties een gespecialiseerde genderwerking voor het domein waarop ze bezig zijn. Een overzicht van de op dit moment 49 genderwerkingen binnen andere VN-organen vind je via de **genderdirectory** op de site van INSTRAW. Naast een bondige uitleg over de instelling in kwestie krijg je ook een rechtstreekse link naar hun genderwerking en/of gendergerelateerde documenten.

⁴ Meer over de vrouwenconferenties:

<http://www.un.org/womenwatch/daw/followup/session/presskit/hist.htm>

De genderdirectory: <http://www.un-instraw.org/en/index.php?option=content&task=category§ionid=5&id=24&Itemid=91&limit=50&limitstart=0>

Of via <http://www.un-instraw.org/> ga naar 'about INSTRAW/gender and UN: klik op **genderdirectory** onderaan de pagina.

De Wereldvrouwenconferenties

De wereldvrouwenconferenties zijn een initiatief van het CSW. Zij wilden de verschillende lidstaten samenbrengen om over vrouwenrechten te praten. Op die manier wou men nieuwe strategische doelstellingen formuleren en het CEDAW verdrag verfijnen. De slotdocumenten van de wereldvrouwenconferenties zijn concreet ingevulde actieplannen. Met dit belangrijk verschil: de slotdocumenten zijn niet dwingend, het CEDAW verdrag is dit wel voor de landen die het verdrag ratificeerden. De conferenties moeten ervoor zorgen dat de internationale gemeenschap aan hetzelfde zeil trekt. De vier vrouwenconferenties gaven keer op keer een belangrijke stimulans aan het werken aan gendergelijkheid binnen de VN⁴. In 2005 kwam er geen conferentie maar een follow up. Men vreesde immers dat de Peking resoluties terug afgezwakt zouden worden.

1975: MEXICO

De eerste wereldvrouwenconferentie in Mexico betekende de historische start van een **wereldwijde dialoog** rond gendergelijkheid. Vooral de uitgangspunten waren vernieuwend. Vrouwen werden niet langer beschouwd als passieve ontvangers van steun en hulp, maar als gelijkwaardige partners met gelijke rechten. Er werden bij de start drie cruciale doelstellingen geformuleerd:

1. Totale gendergelijkheid en het uitbannen van genderdiscriminatie
2. De integratie en volledige participatie van vrouwen in ontwikkelingssamenwerking
3. Een groeiende deelname van vrouwen bij het werken aan wereldvrede

Dit resulteerde in een **World Plan of Action**, te realiseren in daaropvolgend Decennium van de Vrouw. Dit plan daagde regeringen uit om nationale plannen en streefdoelen op te stellen. Tegen het einde van het decennium van de vrouw hadden 127 lidstaten nieuwe programma's en instellingen in leven geroepen voor de emancipatie van de vrouw. In 1979 werd het CEDAW vrouwenverdrag opgesteld: een historische mijlpaal. Binnen de VN leidde de eerste wereldconferentie tot de oprichting van UNIFEM en INSTRAW. Belangrijk aan de Mexico-conferentie was ook de grote deelname van vrouwen(organisaties) zelf. Mede hierdoor ontstond heel wat samenwerking en uitwisseling tussen vrouwen(organisaties) wereldwijd.

1980: KOPENHAGEN

De tweede wereldvrouwenconferentie in Kopenhagen 5 jaar later gaf kans voor een **wereldwijde evaluatie**. Hoewel er heel wat vooruitgang geboekt werd, groeide het inzicht dat gelijke rechten niet noodzakelijk gelijke kansen betekende. Om de drie cruciale doelstellingen van Mexico te realiseren moest er speciale aandacht besteed worden aan de gelijke toegang van vrouwen tot onderwijs, de arbeidsmarkt en gezondheidszorg. Op basis hiervan werd **het Kopenhagen actieprogramma** opgesteld.

1985: NAIROBI

De derde wereldvrouwenconferentie in Nairobi staat geboekstaafd als **de geboorte van het mondiale feminisme**. Nooit eerder namen zoveel vrouwenorganisaties deel aan

⁵ factsheets van de VN over de 12 critical area's of concern <http://www.un.org/womenwatch/daw/followup/session/presskit/presskit.htm>

een internationale conferentie. Voor het eerst was er ook een parallel NGO-forum, waar 15.000 NGO's kennis uitwisselden.

Hoewel men het afgelopen decennium hard gewerkt had aan vrouwenrechten kwam men in Nairobi tot de vaststelling dat de doelstellingen van Mexico en Kopenhagen verre van gerealiseerd werden. Een **nieuwe aanpak** drong zich op en maakte van de Nairobi-conferentie een nieuwe mijlpaal: In de **Forward Looking Strategies** die in Nairobi geformuleerd werden, werden **alle thema's tot vrouwenthema's uitgeroepen**. Voor het eerst werden vrouwenrechten niet gezien als een apart beleidsdomein, maar als een zaak die binnen alle beleidsdomeinen moest behartigd worden.

Nairobi op het web: <http://www.un.org/womenwatch/confer/nfls/>

1995: PEKING

De vierde wereldvrouwenconferentie in Peking was opnieuw een belangrijke mijlpaal. De actieplannen van de vorige conferenties hadden de omstandigheden voor vrouwen op heel wat gebieden verbeterd, maar de fundamentele structuur van ongelijkheid tussen mannen en vrouwen bleef onveranderd. In de jaren '90 groeide het inzicht dat de **gelijkwaardige participatie van vrouwen in alle besluitvormingsprocessen** de sleutel vormde tot gelijkwaardigheid.

Absoluut vernieuwend op de Pekingconferentie was de **overstap** van focus op vrouwen naar het **concept gender** en de introductie van **gendermainstreaming**. De hele structuur van onze samenleving, met alle relaties tussen mannen en vrouwen erin verweven, moest herzien worden. Deze nieuwe inzichten resulteerden in het **Peking Actieplatform**: een actieprogramma rond '12 critical areas of concern'⁵:

1. vrouwen en armoede	7. vrouwen in macht en besluitvorming
2. onderwijs en opleiding van vrouwen	8. Institutioniële mechanismen
3. vrouwen en gezondheid	9. Mensenrechten van vrouwen
4. geweld tegen vrouwen	10. vrouwen en de media
5. vrouwen en gewapend conflict	11. vrouwen en het milieu
6. vrouwen en de economie	12. meisjes

Peking op het web: <http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/fwcw.htm>

NGO's

Dankzij de wereldvrouwenconferenties kwamen ook talrijke NGO's wereldwijd samen. Dit leidde tot heel wat samenwerking en dialoog. De inbreng van het parallelle NGO-platform op de Pekingconferentie bijvoorbeeld kan nauwelijks overschat worden. Zij drukten hun stempel op de inhoud van het actieplatform en spelen, als drukkingsgroepen op nationale regeringen, een cruciale rol in de uitvoering van het actieplatform.

Heel wat NGO's vormen internationale netwerken. De lijst is te lang om ze te bespreken. Een niet exhaustieve lijst van wereldwijde en regionale netwerken vind je via www.rosadoc.be (opzoeken/links/vrouwenorganisaties/internationale organisaties)

Meer internationale NGO's kan je terug vinden via:

http://www.unifem.org/links/listing_by_category.php?CategoryID=4

<http://www.womenaction.org>

Samenstelling: Mieke Maerten